

Sygn. akt IX U 1739/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. L. (J. L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29 lipca 2016r. nr (...)

zmienionej decyzją z dnia 5 września 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony J. L. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia 01 lipca 2016r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1739/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 29 lipca 2016r., zmienioną decyzją z 5 września 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R., na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu J. L. (L.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw, ustalony z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wyniósł 238,66%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji. Na rozprawie 16 maja 2017r. wskazał, że domaga się przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego - wyliczenia brakujących zarobków za lata od 1952r. do 1965r. i przeliczenia zarobków za lata 1966-1980, gdy zarobki za te lata były ustalone na podstawie angaży bez uwzględnienia dodatkowych składników.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 1 sierpnia 1987r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 12/1986r. do 11/1987, wyniósł 329,52% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 02.03.1988r. Nadto zatrudniony był w latach 1996-1999 w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o.

Ubezpieczony 13 lipca 2016r. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art. 110 a, zaznaczając we wniosku o przeliczenie pkt 3. Wraz z wnioskiem ubezpieczony przedłożył legitymację ubezpieczeniową i zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 za lata 1966, 1968-1980, 1981-1988 wystawione przez (...) S.A. w K.. Nadto ubezpieczony przedłożył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 za lata 1996-1999. (dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) kolejno na stanowiskach: od 01.07.1952r. do 30.11.1953r. – zastępcy dozorczy maszyn pod ziemią, od 01.12.1953r. do 30.06.1956r. – dozorczy oddziału urządzeń elektrycznych pod ziemią, od 01.07.1956r. do 30.09.1962r. – sztygara zmianowego urządzeń elektrycznych pod ziemią, od 01.10.1962r. do 31.03.1978r. – sztygara oddziałowego oddziału łączności pod ziemią oraz od 01.04.1978r. do 02.03.1988r. – sztygara oddziałowego oddziału łączności i automatyki maszyn wyciągowych pod ziemią.

W okresie zatrudnienia w KWK (...) ubezpieczony od początku pracował na stanowisku umysłowym. Wynagrodzenie zasadnicze zależało od kategorii zaszeregowania na danym stanowisku pracy oraz stawki zaszeregowania. Ponadto ubezpieczony otrzymywał premie regulaminowe, które wypłacane były miesięcznie. Wysokość premii zależała od ilości wydobywania w danym miesiącu. Nadto ubezpieczony otrzymywał dodatki: wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy w ilości 8 ton rocznie. Pracował stale na trzy zmiany, dostawał dodatek za pracę w nocy i za drugą zmianę. Dopiero od czasu, kiedy pracował jako sztygar oddziałowy ubezpieczony pracował co do zasady na I zmianę, a jedynie sporadycznie na II i III zmianę. Pracował 2 -3 niedziele w miesiącu. Otrzymywał dodatek za pracę w niedziele. Ponadto otrzymywał takie dodatki jak 13-tka, 14-tka, barbórka.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 16 maja 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:05:47-00:36:31)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie, z uwzględnieniem zatrudnienia po uzyskaniu uprawnień emerytalnych, ubezpieczony uzyskał w latach 1957-1960, 1964, 1966-1967, 1970-1972, 1974-1976, 1981-1987, po odtworzeniu przez biegłego wynagrodzenia za lata 1952-1980, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych i płacowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za przepracowane 2 niedziele w miesiącu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat, po odtworzeniu zarobków z lat 1952-1980 jest wyższy niż 250% i wynosi 270,84%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent J. C. k. 81-106 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek
o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1952-1980. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych i płacowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego wyłącznie stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę, wynagrodzenie za niedziele. Nadto Sąd miał na uwadze, że żadna ze stron opinii biegłego nie kwestionowała.

W tej sytuacji Sąd, kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 lipca 2016r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR del. Renata Stańczak